

τώρη εἰς τὸ παρὸν μετρητῶς καὶ χειριδοτῶς τὴν σοῦμμα ριάλια δέκα πέντε, Ν° 15, ἀσημένια, σωστὰ τοῦ πέζου καὶ καλῆς στάμπας, δανεικά, χάριν φιλίας, δίχως κανένα σημάδι, τὰ ὅποια ὑπόσκειται νὰν τὰ δώσῃ καὶ ἐπιστρέψῃ εἰς πᾶσα καλὴ ἀναζήτησι τοῦ ἄνωθεν Νικόλα· ὁμπλιγάζεται τὰ καλὰ του καὶ σωματικῶς εἰς τὴν τελείαν ἀποπληρωμὴν καὶ ἄλλο χρέος δὲν τοῦ θέλει ἔως τὴν σήμερον παρὰ τὸ ἄνωθεν. Εἰς μαρτυρίας τῶν κάτωθεν.

† Νικόλας Κοντονῆς ¹⁾ μαρτυρῶ τὰ ἄνωθεν

† πιέρος Κούτζης ²⁾ μαρτυρῶ τὰ ἄνωθεν.

20.

Πώλησις μεριδίου πλοίου τῆς 16 Ἀπριλίου 1674. Νοτάριος Χ. Βασιμούλος (Βιβλ. 2 σ. 63).

† 1674 Ἀπριλίου 16. Τὴν σήμερον ὁ παρὼν κύρ Πολυχρόνης Σκόρδαρης ³⁾ τοῦ π(ο)τ(ἐ) μ(ισσέ)ρ Ἀντρία δίνει εἰς καθάρια πούλησίᾳ τοῦ παρόντος καὶ ἐκδεχομένου κύρ Μιχάλη Νίκλου τοῦ ποτὲ Γιάννη τὸ μισὸ καῖκι ὅπου ποσσεδέρει ἀνταμῶς μὲ τὸν Σαλαμαλέκη ⁴⁾, ἡγουν τὸ μερτικό του ὅλο ὅπου εἶναι τὸ μισὸ καῖκι καὶ μισὰ ἀπὸ τὰ ρεμέτζα ὅπου ἔχει, εἶναι τὸ αὐτὸ καῖκι ἔξι κουπίων καὶ τὰ ρεμέτζα του εἶναι κουπία τέσσερα, δύο σίδερα καὶ κάθε ἄλλο ὅπου ἔχει καὶ διὰ τὸ πιάνο τοῦ αὐτοῦ καϊκιοῦ ἂν ἤθελε τότε πειράξῃ ὁ Σαλαμαλέκης, νὰ εἶναι σοττοπόστος ὁ αὐτὸς Σκόρδαρης νὰ πλερώνῃ τὰ μισὰ τοῦ αὐτοῦ Νίκλου, τὸ ὅποιο μισὸ καῖκι καὶ ρεμέτζα ὡς ἄνωθε τὰ ἐπρετζιάραν διὰ ριάλια ἔντεκα, Ν° ρ^α 11, τὰ ὅποια τὰ ἔδωσε εἰς τὸ παρὸν ὁ ἄνωθεν Νίκλος τοῦ αὐτοῦ Σκόρδαρη εἰς τόσα μετρητὰ χειροδοτῶς, ἀσημένια, σωστὰ τοῦ πέζου καὶ καλῆς στάμπας, μὲ τὰ ὅποια ὁ αὐτὸς Σκόρδαρης κράζεται πλερωμένος καὶ εὐχαριστημένος καὶ δὲν πρετεντέρει τίποτε ἄλλο ἀπὸ τὸ αὐτὸ μισὸ καῖκι καὶ ρεμέτζα του, ἰνβεστίροντας εἰς τὸ αὐτὸ

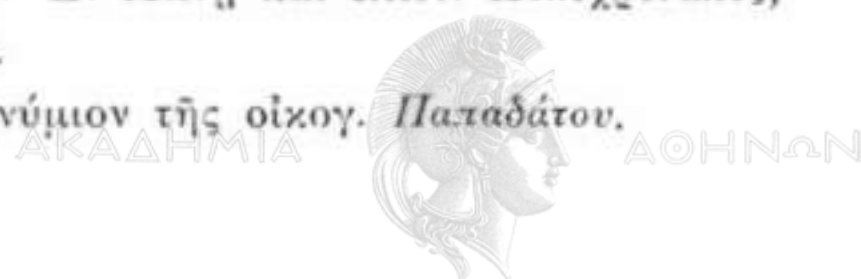
δων. Ἀπαντᾷ τῷ 1490. Καὶ ἄλλων χωρίων ὀνόματα ἐν Ζακύνθῳ σχηματίζονται ἐκ τῆς γεν. πληθ. τοῦ ὀνόματος τοῦ κτήτορος ὡς: Σκουλικᾶδον· Σαρακινᾶδον κ.λ.π. Βλ. Δ. Β. ΒΑΓΙΑΚΑΚΟΥ, ἐνθ' ἄνωτ., Ἀθηνᾶ 53 (1949) σ. 191 καὶ Τοπωνύμια εἰς -ᾶδος, Ἀθηνᾶ 56 (1952) 9 - 24.

¹⁾ Νικόλας Κοντονῆς. Ἡ οἰκογ. αὕτη μαρτυρεῖται ἐν τῇ νήσῳ τῷ 1534.

²⁾ πιέρος Κούτζης. Οἰκογ. ἐκ τῶν ἐγγεγραμμένων ἐν τῇ χρυσοβίβλῳ. Κλάδος τῆς οἰκογ. ἔφερε τῷ 1472 τὸ παρων. Ρακέτσης. Συμβολαιογράφοι μαρτυροῦνται οἱ ἱερ. Ἰωάννης Κ. (1555 - 1578), Παναγιώτης (1813 - 1823), Δημήτριος (1816 - 1819). Πρβ. Π. ΧΙΩΤΗΝ, ἐνθ' ἄνωτ. 3 σ. 409.

³⁾ Πολυχρόνης Σκόρδαρης. Τὸ ὄνομα Πολυχρόνης ἀπαντᾷ πολλαχοῦ διδόμενον διὰ νὰ ζήσῃ πολλὰ χρόνια τὸ γεννώμενον τέκνον. Εὐχρηστοὶ οἱ τύποι: Χρόνης, Χρονάκης, Πολύχρονος, Πολυχροσιά, Πολύχρω. Βλ. Α. ΜΠΟΥΤΟΥΡΑ, Τὰ νεοελληνικά κύρια ὀνόματα ἱστορικῶς καὶ γλωσσικῶς ἐρμηνευόμενα. Ἀθῆναι 1912 σ. 168. Ἐν Μάνη καὶ ἐπών. Πολυχρονάκος, Πολυχρονάκης. Τὸ ἐπών. καὶ ὑπὸ τὸν τύπον Σκόρδιαρης.

⁴⁾ Σαλαμαλέκη. Οἰκογ. ἐν Ζακύνθῳ καὶ ὡς παρωνύμιον τῆς οἰκογ. Παπαδάτου.

ἀπὸ τὴν σήμερον τὸν ἄνωθεν Νίκλο νὰ ἡμπορῇ νὰ τὸ κάμη ὥς θέλει καὶ βούλεται καὶ ἂν ἤθελε δώσει τινὰς καμμιᾶς λοῆς πείραξι τοῦ αὐτοῦ Νίκλου εἰς τὸ αὐτὸ καῖκι καὶ τρεμέτζα του, ὑπόσχεται ὁ ἄνωθεν Σκόρδαρης μὲ τὰ καλά του καὶ σωματικῶς νὰν τότε μαντενίρη καὶ σολλεβάρη ἀπὸ κάθε μολέστια, ντάννα καὶ ἰντερέσσα καὶ τὰ ἐξῆς εἰς μαρτυρίας τῶν κάτωθεν.

† Μιχάλης Νίκλος μαρτυρῶ τὰ ἄνωθε

† τζανέτος Τζέτος μαρτυρῶ τὰ ἄνωθε.

21.

Δάνειον τῆς 24 Μαΐου 1674. Νοτάριος Χ. Βασμοῦλος (Βιβλ. 2 σ. 81).

† 1674 Μαΐου 24. Τὴν σήμερον ὁ κ(ὺ)ρ Νικόλας Νίκλος ἔδωσε τῆς παρούσης κυρὰ Θεodώρας χήρα τοῦ ποτὲ κὺρ Λιᾶ Βόσο¹⁾ τώρη εἰς τὸ παρὸν μετρητῶς καὶ χειροδοτῶς ριάλια δύο, Ν° 2, ἀσημένια, σωστὰ τοῦ πέζου καὶ καλῆς στάμπας, δανεικά, χάρις φιλίας, δίχως κανένα σημάδι, τὰ ὅποια ὑπόσχεται ἡ αὐτὴ χήρα νὰν τὰ ἐπιστρέψῃ εἰσὲ πᾶσα καλὴ ἀναζήτησι τοῦ αὐτοῦ Νικόλα, ὁμπλιγάροντας τὰ καλά της καὶ σωματικῶς ἕως τὴν τελείαν ἀποπληρωμὴν, φυλαζόμενα καὶ ἕτερα χρὲη ὅπου τοῦ θέλει ἀνταμῶς μὲ τὸν υἱὸν της καὶ γαμπρό της, ὥς φαίνεται μὲ γραφὴ εἰς τὰ ἄτη μου στίς 2 Ὀκτωβρίου 1672 καὶ 5 Γεναρίου τοῦ ἀπερασμένου ἀλικόντρο εἰς τὴν αὐτὴν τῆς 2 Ὀκτωβρίου, εἰς μαρτυρίας τοῦ κάτωθεν.

† μαρῆς κονιάρης μαρτυρῶ τὰ ἄνωθε.

22.

Δάνειον τῆς 29 Μαρτίου 1678. Νοτάριος Χρ. Βασμοῦλος (Βιβλ. 8 σ. 129).

† 1678 Μαρτίου 29. Τὴν σήμερον ὁ κὺρ Λουκάς Νίκλος Μανιάτης ἔδωσε τοῦ παρόντος κὺρ Δημήτρι Γιατρᾶ τοῦ Ἀθανάσι κάτοικος στοῦ Λυκούδη²⁾ στὸ παρὸν μετρητὰ καὶ χειροδοτῶς ριάλια δύο, Ν° 2, δανεικά, δίχως κανένα σημάδι, τὰ ὑπόσχεται ὁ αὐτὸς Γιατρᾶς νὰν τοῦ τὰ ἐπιστρέψῃ τοῦ ἄνωθεν Νίκλου σὲ πᾶσα του καλὴ ἀναζήτησι ὁμπλιγάροντας τὰ καλά του καὶ σωματικῶς. Εἰς μαρτυρίας.

¹⁾ Θεodώρα χήρα κὺρ Λιᾶ Βόσο. Οἶκογ. Βόσου ἀπαντᾷ ἐν Ζακ. ἐν χωρίοις Πηγαδακίοις, Μελινάδω καὶ Βουγιάτῳ. Παρωνύμια ταύτης Περᾶτης καὶ Δασκαλάκης. Β. Φραγκῖσκος ἦτο συμβολαιογράφος Ζακύνθου ἀπὸ 1613-1621. Μαρτυρεῖται καὶ Βόσος ἱερεὺς ἀγιογράφος ἐκ χωρίου Μελινάδου. Τούτου ἀγιογραφίαι εὐρίσκονται εἰς ναὸν Ἀγίου Νικολάου Βουγιάτου, εἰς Ἅγιον Δημήτριον, Δράκα καὶ ἀλλαχοῦ. Βόσος ὁ, καλεῖται ἐπίσης καὶ εἶδος σταφυλῆς (σκυλλόκλημα).

²⁾ Λυκούδη. Ὡς τοπων. τὸ πρῶτον μαρτυρεῖται τῷ 1509 παρὰ τὸ Παλαιοκάντουνον. Τῷ 1700 κλάδος τῆς οἰκογ. Λ. ἀνεχώρησεν εἰς Κέρκυραν καὶ ἔπειτα εἰς Βενετίαν, ὅπου καὶ σήμερον εὐρίσκεται.

